

Українська Православна Церква

И О Я С Я Ф

АРХІЄПИСКОП КІРОВОГРАДСЬКИЙ І НОВОЖИРГОРОДСЬКИЙ

**Христос Воскрес!
Дорогі брати та сестри!**

«У світі матимете скорботу, та мужайтеся: Я переміг світ» (Ін. 16, 33) – попереджає, але разом з тим і втішає нас Господь. Прошло зовсім небагато часу з тієї пори, коли безбожна радянська влада з усією міццю державного апарату озброїлася на Христову Церкву, намагаючись знищити її і потопити у власній крові, крові новомучеників і сповідників. Сотні єпископів, тисячі священників і монахів та мільйони благочестивих мирян було розстріляно та замордовано в таборах ГУЛАГів.

Здавалося б, все в минулому: отримані уроки, зроблені висновки... Але ні. Знову, вже в 21-му столітті, в незалежній європейській правовій державі, **в умовах декларованих прав і свобод**, в умовах рівності всіх перед законом ворог роду людського шукає способи і методи боротьби з Церквою, знову шукає собі слуг і співробітників у здійсненні своїх богоборчих планів та задумів.

І в той час, коли ми повинні намагатися зберігати *«єдність духа в союзі миру»* (Єф. 4, 3), окремі горе-депутати, які віросповідно належать до відомих конфесій, вороже налаштованих по відношенню до нашої святої Церкви, вносять не тільки смуту і розбрат між християнами, але й зазіхають на найсвятіше нашого народу – Православну Церкву, намагаючись поневолити її, створюючи підґрунтя для розділень і кровопролитних міжрелігійних війн в державі.

Як зазначено в ЗМІ, 18 травня 2017 року Верховною Радою України планується розгляд двох антицерковних законопроектів №4511 і №4128, які ставлять під пряму загрозу канонічний устрій та внутрішнє життя Православної Церкви. Дані законопроекти передбачають кардинальну зміну моделі державно-церковних відносин і цілеспрямовано направлені на дискримінацію канонічної Української Православної Церкви, яка є найбільшою історичною християнською конфесією України. Вони не тільки порушують права і свободи віруючих УПЦ, але й суперечать як нормам міжнародного права, так і нормам конституції України (ст. 35), які гарантують право конфесії самостійно визначати свої

внутрішні правила, а також узаконюють рейдерські захоплення храмів і майна православних громад. Законопроект № 4511 створює інший прецедент, коли дається право не священноначалю, а атеїстам або ж вірникам інших конфесій – представникам світської влади призначати єпископів та священнослужителів на місця їхнього служіння. Органи державної влади фактично на свій розсуд зможуть міняти статус парафій. Це нонсенс! Наслідком такої ситуації може стати обмеження прав або навіть заборона тих чи інших релігійних організацій.

Нехтування законних прав і свобод вірних нашої Святої Української Православної Церкви, захоплення храмів, залякування православних віруючих і приниження їх людської гідності – все це, а також багато інших скорботних наслідків несе прийняття цих неприпустимих законопроектів, які, безумовно, спровокують колосальне громадянське протистояння аж до кровопролиття та релігійної війни, повністю дестабілізуючи ситуацію в масштабах всієї країни, зашкоджуючи побудові дійсно вільної демократичної правової Соборної Української Держави.

Таким чином, у той час, коли в умовах війни країна і без того переживає дуже важку пору, деякі «слуги народу» не тільки не роблять спроб об'єднати українське суспільство, а навпаки – усугубляють становище, намагаючись зруйнувати внутрішньодержавний мир і спокій. Варто задуматися, яку мету вони ставлять перед собою і чи є справжніми патріотами, намагаючись втягнути країну у вогонь міжконфесійного протистояння.

Церква Христова живе і свідчить світові Божественну істину, бо вона – *«Церква Бога живого стовп і утвердження істини»* (Тім. 3, 15) і *«ворота пекла не здолають її»* (Мф. 16, 18). Господь Ісус Христос незримо перебуває з нами і зберігає Свою Церкву нездоланною пекельними силами, незважаючи на всі тяжкі випробування і скорботи, які доводиться зазнавати їй від цього світу, який у злі лежить. Невже будь-кому, хто хоч трохи знає вчення та історію Святої Церкви, все це може бути не зрозуміло?

Дорогі отці, брати та сестри! Закликаю всіх вас піднести свій голос на захист Церкви Христової. Не злякаємося, не збентежимося, не будемо боятися, маючи приклад для наслідування у життях святих, які відкрито і безбоязно сповідували ім'я Боже і твердо стояли на захисті батьківської віри та історичної Церкви нашого народу. Перший постраждалий від рук богоборчої радянської влади в 1918 році, священномученик Володимир митрополит Київський і Галицький, більш ніж за місяць до своєї смерті виголосив такі пророчі слова: *«Я нікого і нічого не боюся. Я повсякчас готовий віддати своє життя за Христову Церкву і за віру Православну, щоб тільки не дати ворогам її посміятися над нею. Я до кінця буду страждати, щоб збереглося Православ'я там, де воно почалося».*

Закликаю на вас Боже благословення, і нехай допомагає всім нам Господь.

+ *Иоанн*

АРХІЄПІСКОП КІРОВОГРАДСЬКИЙ І НОВОМИРГОРОДСЬКИЙ